

Finansdepartementet
Skatte- och tullavdelningen
Enheten för inkomstskatt och socialavgifter
Peter Ljungqvist

103 33 STOCKHOLM

LOs yttrande över Promemorian ”Ett förstärkt jobbskatteavdrag”

LO har givits möjlighet att yttra sig över promemorian ”Ett förstärkt jobbskatteavdrag”. Den kom till LO den 29 juli 2007 och remissvaret ska vara på Finansdepartementet senast den 20 augusti. LO väljer att endast kommentera promemorians viktigaste förslag; en förstärkning av jobbskatteavdraget samt förslaget om att bortse från sjöinkomstavdraget vid beräkning av jobbskatteavdraget. (Övriga förslag finns beskrivna i bilaga.)

Sammanfattning av LOs ståndpunkter

LO avvisar det förstärkta jobbskatteavdraget av skäl som anförs nedan. Samma argument kan anföras mot jobbskatteavdraget i sin helhet. LO anser att det nu behövs en bred skattediskussion som leder fram till blocköverskridande skatteöverenskommelse.

LOs huvudsakliga argument mot jobbskatteavdraget är att det underminerar det generella välfärdssystemet.

LO anser inte att skillnaden mellan löneinkomst och ersättning från inkomstförsäkringarna bör göras större. Inkomstförsäkringar kvalificerar man till genom arbete och syftet med dem är att upprätthålla en god inkomstnivå i situationer då man har oturen att inte få eller kunna arbeta.

LO anser att kostnaderna är så höga att det kan ifrågasättas om det huvudsakliga syftet med det förstärkta jobbskatteavdraget är att öka sysselsättningen. Frivillig ledighet, på andras bekostnad, kan motverkas på mer direkta och mindre kostsamma vägar.

LO anser att aktiv arbetsmarknadspolitik ska användas i större utsträckning för att ge dem som får ersättning från sjuk- och arbetslöshetsförsäkringarna bättre möjligheter att komma i arbete och för att kontrollera arbetsviljan.

LO anser att denna snedfördelande skattesänkning inte är motiverad och vill varna för att finansieringen kan komma att förstärka skillnaderna ytterligare.

Den oklara finansieringen är ett skäl för LO att avvisa förslaget om ett förstärkt jobbskatteavdrag. De regeländringar som finansierade jobbskatteavdragets första steg – sänkta ersättningsnivåer i sjuk- och arbetslöshetsförsäkringarna, höjda avgifter för fack och a-kassa m.m. – är LO starkt kritisk till. En liknande finansiering av det förstärkta jobbskatteavdraget skulle LO motsätta sig.

LO noterar dock med tillfredsställelse att det förslag som presenterats innebär att sjömännen nu kommer att omfattas av jobbskatteavdraget. Det är enligt LO:s uppfattning självklart att alla yrkesgrupper måste omfattas av systemet på ett likvärdigt sätt.

Oaktat den slutliga utformningen av jobbskatteavdraget så har sjömännen under år 2007 varit stora förlorare jämfört med övriga grupper på arbetsmarknaden. LO menar att någon form av kompensatorisk åtgärd borde komma sjöfolket till del mot bakgrund av detta förhållande.

Sammanfattning av promemorians förslag angående jobbskatteavdraget

Jobbskatteavdraget är, för de skattskyldiga, i princip, ett kraftigt grundavdrag på arbetsinkomster, i den kommunala beskattningen. I promemorian presenteras två alternativ till förstärkt jobbskatteavdrag, A och B. Jobbskatteavdraget är i dag större för personer äldre än 65 år än för yngre. Även för äldre föreslås jobbskatteavdraget förstärkas, mer i alternativ A än i alternativ B. Alternativ A beräknas kosta 8,5 miljarder kronor och alternativ B 10,8 miljarder kronor. Ett andra steg i jobbskatteavdraget har aviserats i budgetpropositionen för år 2007. En förutsättning för genomförandet är att det ekonomiska utrymmet medger detta och att de offentliga finanserna är fortsatt starka. Regeringen avser att göra en samlad bedömning av detta i budgetpropositionen för 2008. Där tillkommer regeländringar både på inkomst- och utgiftssidan som bidrar till att finansiera förstärkningen av jobb-

skatteavdraget. Alternativ B är mer omfattande än vad som beskrevs i budgetpropositionen för 2007.

Syftet med förslaget är att stimulera arbetsutbudet och öka den varaktiga sysselsättningen. För att få största möjliga effekt bör skattelättnaden, enligt promemorian, inriktas på att göra det lönsamt att gå från fulltidsfrånvaro till hel- eller deltidsarbete. Därför bör större delen av skattelättnaden tillfalla låg- och medelinkomsttagare. Genom alternativ A uppges marginalsikten sjunka för riktigt låga arbetsinkomster och, med någon procentenhet, för arbetsinkomster mellan c:a 120 000 kronor och 200 000 kronor. Genom alternativ B uppges marginalsikten därutöver sjunka för arbetsinkomster på upp till c:a 280 000 kronor.

Diagram 1

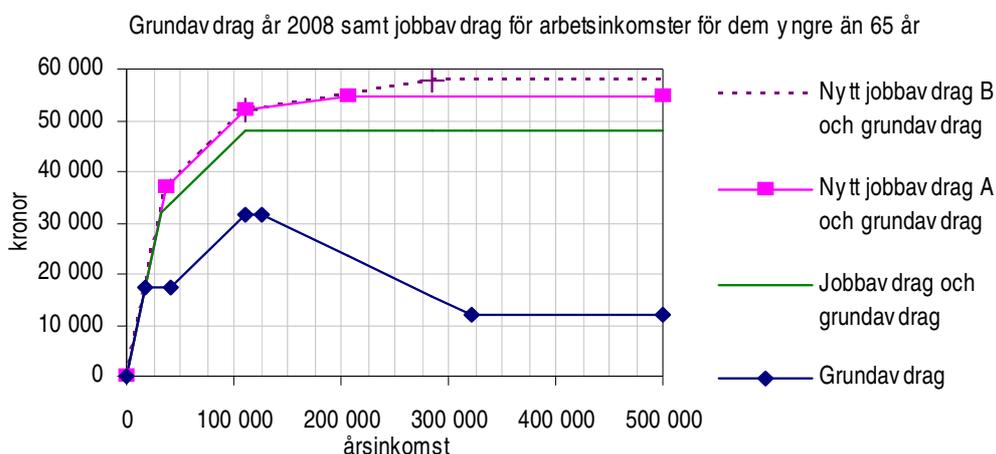

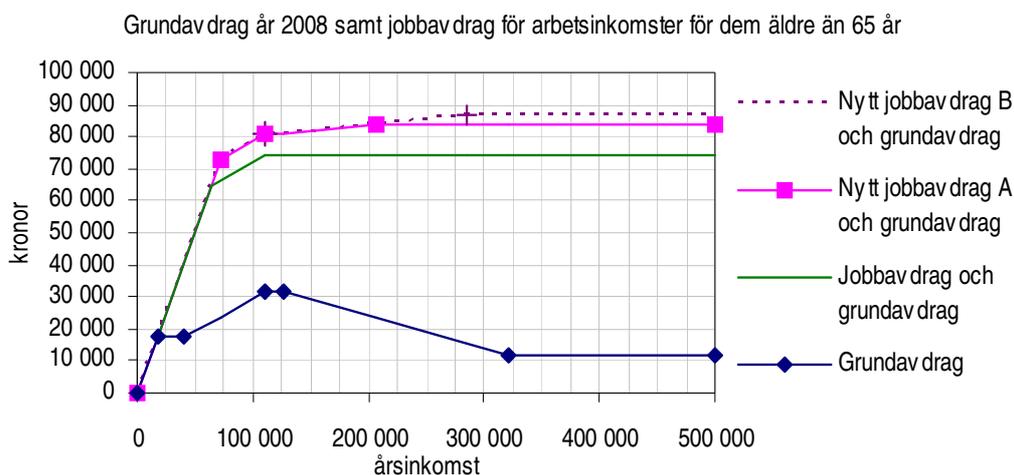
Diagram 1 visar hur stort avdrag personer yngre än 65 år får göra på arbetsinkomster, år 2008, med dagens jobbskatteavdrag och med de föreslagna förändringarna. För överskådlighetens skull antas individerna bara ha arbetsinkomster. Skatteminskningen till följd av det första jobbskatteavdraget är skillnaden mellan detta och grundavdraget multiplicerat med kommunalskattesatsen. Skatteminskningen till följd av det förstärkta jobbskatteavdraget är skillnaden mellan detta och det första jobbskatteavdraget multiplicerat med kommunalskattesatsen.

Med alternativ A får då de med arbetsinkomster större än 207 000 kronor den största skattesänkningen på c:a 2 100 kronor om kommunalskatten är 32,55 procent (genomsnitt år 2007). De med arbetsinkomster mindre än 32 000 kronor får ingen skattesänkning. Med alternativ B får de med arbetsinkomster större än

286 000 kronor den största skattesänkningen på c:a 3 100 kronor.

Diagram 2 visar hur stort avdrag personer äldre än 65 år, med enbart arbetsinkomster, får göra på arbetsinkomster, år 2008, med dagens jobbskatteavdrag och med de föreslagna förändringarna. (Med blandade inkomster ska inkomstskalan beskriva de sammanlagda inkomsterna när grundavdragets storlek läses av och när jobbskatteavdraget läses av ska inkomstskalan beskriva arbetsinkomsterna.) Med alternativ A får äldre med arbetsinkomster på 207 000 och därutöver den största skattesänkningen på c:a 3 000 kronor. Med alternativ B får de med arbetsinkomster på minst 286 000 kronor den största skattesänkningen på c:a 3 900 kronor.

Diagram 2

Med alternativ A beräknas det totala antalet arbetade timmar, i jämvikt, öka med 0,32 procent. Därav kommer 0,09 procentenheter från att redan sysselsatta arbetar mer och resten från ökad sysselsättning i personer. Detta skulle på sikt stärka de offentliga finanserna med 5,1 miljarder kronor. Med alternativ B beräknas det totala antalet arbetade timmar, i jämvikt, öka med 0,45 procent och de offentliga finanserna, på sikt, stärkas med 7,2 miljarder kronor.

LOs ståndpunkter

LO avvisar det förstärkta jobbvdraget av skäl som anförs nedan. Samma argument – om ersättningsgrad i inkomstförsäkringarna, reservationslöneeffektens styrka jämfört med andra effekter, för-

delningseffekter samt kostnadseffektivitet kan anföras mot jobbskatteavdraget i sin helhet. LO anser att det nu behövs en bred skattediskussion som leder fram till blocköverskridande skatteöverenskommelse.

Olika beskattning av lön och pension eller försäkringsersättning skjuter in en kil mellan dem som för tillfället arbetar och dem som är gamla, sjuka eller arbetslösa. LO:s huvudsakliga argument mot jobbskatteavdraget är att det underminerar det generella välfärdssystemet. Generell välfärd bygger på att allas behov av trygga inkomster, bra sjukvård o.d. garanteras i ett och samma system. Hög- såväl som låginkomsttagare ska veta att de inte behöver gå från hus och hem om de blir av med sin lön genom sjukdom eller arbetslöshet utan att en betydande del av inkomsten är försäkrad. Bidrar gör man efter förmåga, vilket vanligen innebär att skatt tas ut proportionellt mot någon inkomst.

Generell välfärd ger möjligheter att omfördela stora resurser till dem som bäst behöver dem på ett helt annat sätt än insatser riktade till särskilda grupper. Det är lättare att skapa acceptans för att arbetslösa och sjuka har hyggliga inkomster när ersättningen betalas ut enligt principer om förankring på arbetsmarknaden och ofrivillig frånvaro från arbetslivet, än om ersättningen är behovsprövad. De som bidrar mest till systemet har kanske inte de största behoven sett till försörjningsbörda men är väl förankrade på arbetsmarknaden och kan värdesätta en betydande inkomstrygghet.

För att välfärdssystemet ska vara trovärdigt måste ersättningsnivåerna gå att förutse. Alla är någon gång beroende av ersättning från a-kassan, sjukförsäkringen eller pensionssystemet. Om man inte kan lita på att ersättningen då blir vad som under lång tid har utlovats så blir det för dem med god förankring på arbetsmarknaden rationellt att verka för att de generella systemen avvecklas så att de får mer pengar att skaffa sig privata försäkringar för.

Genom att jobbavdraget ökar skillnaden mellan å ena sidan lön och å andra sidan försäkringsinkomster och pension, undergräver det det generella välfärdssystemet. Den hittillsvarande finansieringen, med sänkta ersättningsnivåer har ytterligare bidragit till detta.

Sänkt ersättningsgrad i inkomstförsäkringarna

Regeringens syfte med det förstärkta jobbskatteavdraget är att göra det mer lönsamt att gå från fulltidsfrånvaro till hel- eller deltidarbete. Det betyder att skillnaden mellan den inkomst man har när man inte arbetar och löneinkomsten ska göras större. Inkomstförsäkringarna betraktas i detta sammanhang inte som en arbetsinkomst.

LO anser inte att skillnaden mellan löneinkomst och ersättning från inkomstförsäkringarna bör göras större. Inkomstförsäkringar kvalificerar man till genom arbete och syftet med dem är att upprätthålla en god inkomstnivå i situationer då man har oturen att inte få eller kunna arbeta.

Vi exemplifierar effekterna av det förstärkta jobbskatteavdraget enligt alternativ B i arbetslöshetsförsäkringen. Ersättningsnivån i arbetslöshetsförsäkringen är 80 procent upp till ett tak vid månadsinkomster på 18 700 kronor. Om både lön och a-kasseersättning beskattas enligt samma princip, med enbart grundavdrag, så blir den beskattade a-kasseersättningen 81-82 procent av den beskattade lönen. För löner högre än 18 700 blir ersättningsgraden lägre p.g.a. taket för a-kasseersättningen. Om lön och ersättning beskattas enligt olika principer, där jobbskatteavdrag enligt alternativ B dras från lönen, blir ersättningsgraden i stället 76-77 procent i lönelägen lägre än 18 700 kronor. Det totala jobbskatteavdraget sänker alltså ersättningsgraden med 5 procentenheter. För dem som brutto får en ersättning på 70 eller 65 procent sänks ersättningsgraden på motsvarande sätt med 4-5 procentenheter.

Nettoersättningsgrad* i arbetslöshetsförsäkringen

Månadslön	Nettoersättningsgrad	Nettoersättningsgrad utan jobbvdrag
10 000	76%	81%
12 000	77%	82%
14 000	77%	82%
16 000	77%	82%
18 000	77%	82%
18 700	77%	82%
20 000	72%	77%

* I beräkningarna har en kommunalskattesats på 31,55 procent använts.

Reservationslöneeffekt måste ställas mot kontrolleffekt

Hur lönsamt det är att gå från att inte arbeta till att arbeta har betydelse för arbetsutbud och sysselsättning ifall det är ett fritt

val att inte arbeta. Regeringen skriver i budgetpropositionen för år 2007 att en viktig orsak till dagens höga frånvaro är att det för många knappt lönar sig att arbeta i stället för att leva på offentliga ersättningar. LOs bedömning är i stället att dagens höga arbetslöshet och sjukfrånvaro i huvudsak beror på att många inte får något arbete eller inte har tillräckligt bra hälsa för att leva upp till de höga krav som ställs i dagens arbetsliv. Det ska dock inte förnekas att möjligheten att få ersättning utan att arbeta kan påverka viljan att arbeta och vilka arbeten som accepteras.

Arbetslöshets- och sjukförsäkringarna omgärdas av självrisker, kontroller och intjänandevillkor så att individen inte skall kunna välja att frivilligt vara sjuk eller arbetslös. Hur generösa försäkringarna kan vara måste vägas mot de krav som ställs i försäkringarna och om det är möjligt att i praktiken tillämpa reglernas efterlevnad. I detta avsnitt exemplifieras resonemangen med arbetslöshetsförsäkringen.

När det gäller arbetslöshetsersättningens effekter på arbetslösheten finns tre effekter som alla påverkar det slutgiltiga utfallet:

1. Reservationslöneeffekt: En generös arbetslöshetsförsäkring ökar de arbetslösas krav på lön samt övriga arbetsvillkor och förlänger därmed arbetslöshetstiderna.
2. Kvalifikationseffekt: En relativt generös arbetslöshetsförsäkring, både när det gäller ersättningsnivå och inträdesvillkor, ökar intresset för arbetslösa som närmar sig utförsäkring och de som står utanför arbetskraften att kvalificera sig för försäkringen.
3. Kontrolleffekt: Vilken grad av kontroll det finns i försäkringen påverkar viljan att ta ett arbete. Kontrollen av arbetsviljan kan ta olika former, exempelvis anvisningar till lediga jobb eller arbetsmarknadspolitiska program.

För att förstå vilka effekter arbetslöshetsförsäkringen har på arbetsmarknaden är det viktigt att ta hänsyn till alla dessa tre effekter. Reservationslöneeffekten och kvalifikationseffekten går åt olika håll. Styrkan i reservationslöneeffekten påverkas av kontrolleffektens styrka. Om kontrollen av att reglerna efterlevs är stark spelar det mindre roll hur gärna de arbetslösa vill arbeta. Hur starka effekterna är kan inte bestämmas teoretiskt. Kunschaperna om de samlade effekterna av förändringar av arbetslöshetsförsäkringen som inte bara rör ersättningsnivåerna är liten.

I en forskningsöversikt visas att ett system där förmedlarna kontrollerar med arbetsgivarna att den arbetslöse verkligen har sökt arbete och kan tillgripa en sanktion om så inte skett ökar flödet ur arbetslöshet.¹ Det leder till att arbetssökande tar jobb med lägre löner och ökar både sitt formella och informella arbetssökande.

OECD finner att arbetsmarknadsprogram kan motverka arbetslöshetsförsäkringens höjande påverkan på arbetslösheten.² Detta är särskilt tydligt i de länder som har en relativt hög andel av de arbetslösa i arbetsmarknadspolitiska program såsom Nederländerna, Danmark och Sverige.

Det går alltså via olika typer av kontroll att kompensera för reservationslöneeffekten av höga ersättningsnivåer. Kontroll bör ske både genom anvisning till lediga platser och anvisning till aktivitet. Arbetsmarknadspolitiska program är viktiga eftersom de både ger de arbetslösa förbättrat humankapital och kontrollerar arbetsviljan. Det innebär att om regeringen sänker ersättningsgraden och samtidigt sänker andelen av de arbetslösa som får del av aktiv arbetsmarknadspolitik så är effekten på söktiderna av sänkta ersättningsnivåer inte nödvändigtvis lika stor som vid bibehållna volymer.

LO anser att aktiv arbetsmarknadspolitik ska användas i större utsträckning för att ge dem som får ersättning från sjuk- och arbetslöshetsförsäkringarna bättre möjligheter att komma i arbete och för att kontrollera arbetsviljan. Att, i stället, förstärka jobbskatteavdraget motverkar syftet med inkomstförsäkringarna som är att hantera risker som uppstår framför allt i skeden av livet då möjligheterna att försörja sig själv är mindre.

Stor kostnad för liten effekt

Enligt Finansdepartementets analys skulle sysselsättningen, mätt i timmar, på sikt öka med 0,32 procent med förstärkningen av jobbskatteavdraget enligt alternativ A. Detta skulle ge upphov till en ökning av BNP med 0,28 procent. 60 procent av förstärkningen skulle därmed finansiera sig själv. Kostnaden beräknas alltså på sikt sjunka med 5,1 miljarder kronor till 3,4 miljarder

¹van den Berg, G och B van der Klaauw (2005), "Job search monitoring and sanctions – a brief survey of some recent results", IFAU report 2005:8.

² OECD (2006), Employment outlook 2006, OECD.

kronor. Finansdepartementet uppger dock att beräkningarna är behäftade med ett stort mått av osäkerhet.

En sysselsättningsökning på 0,32 procent innebär 22 miljoner fler arbetade timmar på ett år, beräknat på samma underlag som Finansdepartementet använder. Sysselsättningsökningen beräknas bestå både av fler sysselsatta och redan sysselsatta som arbetar mer. För att bättre förstå storleken på den beräknade effekten är det ändå intressant att räkna ut hur många sysselsatta ökningen i antalet arbetade timmar motsvarar. En sysselsättningsökning på 0,32 procent motsvarar 13 600 sysselsatta som arbetar i samma utsträckning som genomsnittet för dem som redan är sysselsatta.

En förstärkning av jobbskatteavdraget enligt alternativ B skulle, enligt Finansdepartementet, öka sysselsättningen med 0,45 procent och BNP med 0,36 procent. Den långsiktiga kostnaden beräknas därigenom sjunka med 7,2 miljarder kronor till 3,6 miljarder kronor. Sysselsättningsökningen kan beräknas till 31 miljoner timmar eller 19 200 personer.

Dessa beräkningar, som helt bygger på underlaget i promemorian, visar att det förstärkta jobbskatteavdraget enligt alternativ A, väntas öka sysselsättningen till en nettokostnad av 157 kronor per timme eller 250 000 kronor per sysselsatt och år. Med alternativ B väntas sysselsättningen öka till en nettokostnad av 118 kronor per timme eller 188 000 kronor per sysselsatt och år.

LO anser att dessa kostnader är så höga att det kan ifrågasättas om det huvudsakliga syftet med det förstärkta jobbskatteavdraget är att öka sysselsättningen. Den osäkerhet i beräkningarna som Finansdepartementet pekar på måste understrykas. Frivillig ledighet, på andras bekostnad kan motverkas på mer direkta och mindre kostsamma vägar. Genom att investera i människors förmåga kan deras möjligheter att få och behålla ett jobb förbättras samtidigt som deras fritid begränsas.

Den direkta kostnaden som budgeteras för – 8,5 miljarder kronor eller 10,8 miljarder kronor – är statistiskt beräknad. Det innebär att inga beteendeförändringar är medräknade. Så stora summor kommer att tillfalla dem som idag arbetar, om de fortsätter som förut.

Jobbavdraget, med eller utan förstärkning, kan knappast betraktas som sysselsättningspolitik utan är snarare ideologiskt motive-

rade skattesänkningar med eventuella positiva biverkningar på sysselsättningen.

Finansiering

Ytterligare en källa till oro är att promemorian inte berättar hur förslagen ska finansieras. Det framgår dock att det i budgetpropositionen för år 2008 tillkommer regeländringar både på inkomst- och utgiftssidan som ska bidra till att finansiera förstärkningen av jobbskatteavdraget. Både 8,5 miljarder kronor och 10,8 miljarder kronor är mycket pengar i statsbudgeten. De regeländringar som finansierade jobbskatteavdragets första steg – sänkta ersättningsnivåer i sjuk- och arbetslöshetsförsäkringarna, höjda avgifter för fack och a-kassa m.m. – är LO starkt kritisk till. En liknande finansiering av det förstärkta jobbskatteavdraget skulle LO motsätta sig. Den oklara finansieringen är ännu ett skäl för LO att avvisa förslaget om ett förstärkt jobbskatteavdrag.

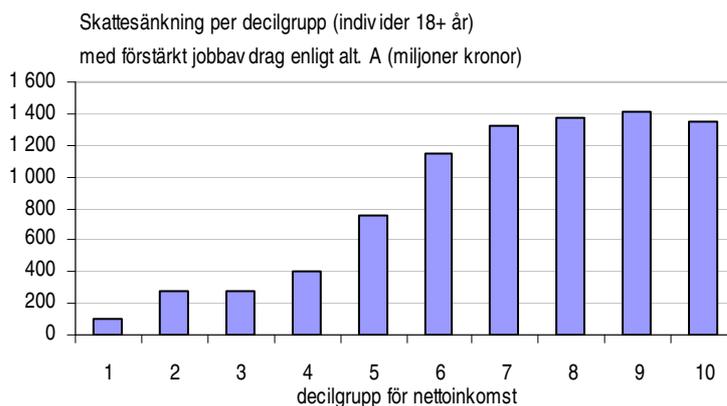
Fördelningseffekter

Finansdepartementet visar att i en statisk beräkning (d.v.s. där hänsyn inte tas till eventuella sysselsättningseffekter utan alla antas arbeta så mycket som de skulle ha gjort utan skattesänkningen) ökar den ekonomiska standarden för alla inkomstgrupper och den ökar mer, procentuellt sett, för arbetare än för tjänstemän.

När hushållen rangordnas efter sin ekonomiska standard och delas in i tio lika stora grupper visar det sig också att grupperna 4-9 får en förbättring av den ekonomiska standarden med mer än 0,6 procent medan de 30 procent av hushållen som har lägst ekonomisk standard och de 10 procent med högst ekonomisk standard får mindre standardförbättringar, även detta enligt Finansdepartementets analys. Procentuellt sett har förslagen alltså snarare en medelinkomstprofil än en låginkomstprofil. Detta beror sannolikt på att arbetsinkomsterna är mindre i grupper med låg ekonomisk standard.

Tycker man sig ha råd att sänka skatter och vill gynna arbetande framför andra kan jobbskatteavdraget därför tyckas ha en godtagbar fördelningsprofil. Men det är i det närmaste omöjligt att sänka skatter utan att mer pengar tillfaller höginkomsttagare än låginkomsttagare. I diagram 3 har vi undersökt hur de 8,5 miljarder kronor som det förstärkta jobbskatteavdraget enligt alternativ A,

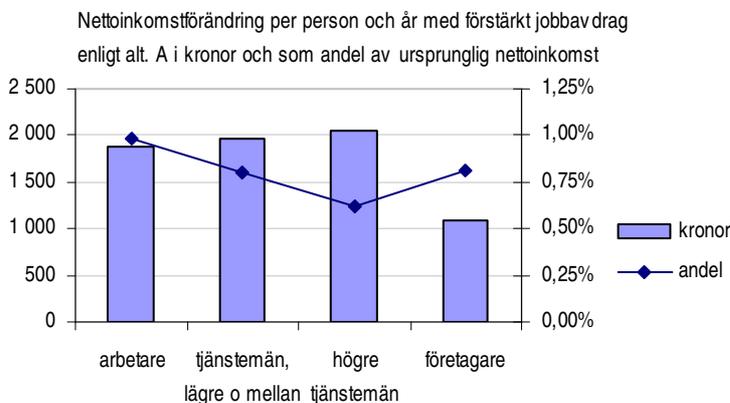
kostar fördelar sig. Vi har här rangordnat individer efter deras nettoinkomster, i stället för hushåll efter ekonomisk standard. Detta för att slippa den otydlighet som det faktum att hushållen är olika stora kan medföra. Det visar sig att 78 procent av skattesänkningen, enligt alternativ A, tillfaller den halva av den vuxna befolkningen med högst inkomster. Hela 33 procent tillfaller den femtedel med allra högst inkomster.

Källa: SCB (Fasit) samt egna beräkningar

54 procent av skattesänkningen enligt alternativ A tillfaller män och 46 procent tillfaller kvinnor.

Skattesänkningen blir, med alternativ A, i snitt 2 100 kronor för högre tjänstemän, 2 000 kronor för lägre tjänstemän samt tjänstemän på mellannivå och för arbetare 1 900 kronor. Även här har vi undersökt individer i stället för hushåll, nu för att renodla effekterna av vars och ens yrkesställning. Procentuellt sett innebär skattesänkningen en genomsnittlig ökning av nettoinkomster med 0,6-1 procent i dessa grupper.

Källa: SCB (Fasit) samt egna beräkningar

Finansdepartementet har undersökt fördelningseffekterna med det sammanfattande måttet Ginikoefficient. Alternativ A ger med detta mått ingen märkbar förändring av inkomstfördelningen. Med alternativ B registreras en marginell förändring, åt fel håll. Inkomstfördelningen blir något mer ojämn. Hur mycket det beror på att skattesänkningen är någorlunda väl spridd och hur mycket det beror på att den är relativt liten kan diskuteras, men låter sig tyvärr inte lätt utredas.

När förslagen ska bedömas bör det beaktas att medel till denna, ändå ojämna, skattesänkning ska tas antingen från någon omfördelning eller från någon gemensam verksamhet. Offentlig konsumtion utjämnar skillnader genom att den som regel betalas proportionellt mot inkomsterna och nyttjas lika av alla, eller efter behov. LO anser att denna snedfördelningssänkning inte är motiverad och vill varna för att finansieringen kan komma att förstärka skillnaderna ytterligare.

Jobbskatteavdrag för sjömän

LO har av redovisade skäl uttryckt en negativ uppfattning om det förstärkta jobbskatteavdraget såväl som mot jobbskatteavdraget som helhet. Givet att dessa skatteförändringar genomförs är det dock enligt LO:s uppfattning självklart att alla yrkesgrupper måste omfattas av systemet på ett likvärdigt sätt.

I det första steget av genomförandet av jobbskatteavdraget omfattades inte sjömännen. LO anser att detta förhållande var olyckligt. Sjömännen drabbades i lika stor utsträckning som andra grupper av de kostnadsökningar som jobbskatteavdraget skulle kompensera för, och något bärande skäl att undanta sjöfolk från jobbskatteavdraget har enligt LO aldrig funnits. Det sjöinkomstavdrag som måhända spökat i sammanhanget har i praktiken varit del i ett system där bruttolöneformånerna anpassats efter det lägre skatteuttaget så att sjömännens nettoförtjänst motsvarat vad arbetstagare i motsvarande positioner i land erhållit i plånboken.

LO noterar nu med tillfredsställelse att den promemoria om "Ett förstärkt jobbskatteavdrag" som presenterats innebär att sjömännen nu kommer att omfattas av jobbskatteavdrag. I förslaget redovisas ett räkneexempel på sid 27, som ger till slutresultat att jobbskatteavdraget blir detsamma som för en landanställd med samma årsinkomst. LO förutsätter att just detta kommer att bli

slutresultatet när frågan om jobbskatteavdragets andra steg kommer att fastställas, i budgetpropositionen eller på annat sätt.

Noteras kan också att när skatten på sjöinkomsterna sänks genom jobbskatteavdraget så sänks sjöfartsstödet i samma mån. Därmed är förändringen budgetmässigt neutral för staten.

Oaktat den slutliga utformningen av jobbskatteavdraget så har sjömännen under år 2007 varit stora förlorare jämfört med övriga grupper på arbetsmarknaden. En förlust i storleksordningen 10 000 kronor är fullt realistisk. LO menar att någon form av kompensatorisk åtgärd borde komma sjöfolket till del mot bakgrund av detta förhållande.

Stockholm som ovan
LANDSORGANISATIONEN I SVERIGE

Wanja Lundby-Wedin

Anna-Kirsti Löfgren

Bilaga bifogas

Bilaga: Sammanfattning av promemorians övriga förslag

Justeringar av arbetstagarbegreppet avseende tillfällig förvärvsinkomst, dagpenning till totalförsvarspliktiga, näringsverksamhet som bedrivs utomlands.

Tillfällig förvärvsinkomst av självständigt bedriven verksamhet (hobbyverksamhet o.d) som i dag inte omfattas av arbetsinkomstbegreppet föreslås omfattas och därmed ge rätt till jobbskatteavdrag, detta för att undvika gränsdragningsproblem och ökat uppgiftslämnande. Likaså föreslås dagpenning till totalförsvarspliktiga omfattas. Vidare föreslås inkomster till skattskyldiga från näringsverksamhet som aktivt bedrivs utomlands omfattas eftersom reglerna annars kan komma i konflikt med EG-fördraget.

Förtydliganden avseende sjukpenning hänförlig till näringsverksamhet och arbetsinkomster beskattade i Sverige.

Vid beräkning av jobbskatteavdraget ska arbetsinkomster från aktiv näringsverksamhet minskas med sjukpenning hänförlig till näringsverksamheten. Vad sjukpenning är behöver preciseras. Det behövs även ett förtydligande av att det är inkomster som beskattas i Sverige som ger rätt till jobbskatteavdrag.

Övervägande av att fortlöpande använda 2007 års skattesats vid beräkning av jobbskatteavdraget.

Jobbskatteavdraget belastar statens budget samtidigt som dess storlek bestäms av kommunal- och landstingsskattesatserna. I promemorian diskuteras för och nackdelar med att fortlöpande använda 2007 års skattesatser vid beräkning av jobbskatteavdraget. Med nuvarande ordning kompenseras invånarna i en kommun som höjer skatten för detta genom jobbskatteavdraget. Bedömningen i promemorian är dock att nackdelarna överväger. Att använda andra skattesatser än de som gäller under året bedöms bli allt för komplicerat.